

حزب توده و مشکلات کارگری

۱۱ آبان ۱۴۰۳ ساعت ۲۰:۳۹

حزب کمونیست یک روز درهای کارخانه را بستند و گفتند کسی حق خروجی ندارد تا هیأت مدیره کارگران کارخانه ونک تشکیل شود و وابستگی خود را به حزب توده اعلام دارد.

دهه ۱۳۲۰ دهه تفوق حزب توده بر ایران است. این حزب در این دهه قوی‌ترین حزب سیاسی کشور بود. حزب توده در غیاب حکومت مقتدر توانست فشارهای زیادی را به کارگران وارد کند و دست برتر را در امور سیاسی از آن خود کند. رضا نیازمند در این رابطه در خاطرات خود آورده است:

«در همین موقع شاید ۱۳۲۵ خورشیدی که مدیر کارخانه ونک بودم قوام‌السلطنه نخست وزیر شد و چند نفر وزیر کمونیست وارد کابینه شدند. وزیر صنایع و معادن هم کمونیست بود. یک مرتبه به تمام کارخانه‌های دولتی دستور داده شد که کارگران انجمنی درست کنند و وابستگی خود را به سازمان کارگران وابسته به حزب توده اعلام دارند عده‌ای کارگر کمونیست هم از قفقاز آمدند و به هر کارخانه هم چند نفر از این قفقازی‌ها فرستاده شدند تا تشکیلات کمونیستی را به راه بیندازند یک روز درهای کارخانه را بستند و گفتند کسی حق خروجی ندارد تا هیأت مدیره کارگران کارخانه ونک تشکیل شود و وابستگی خود را به حزب توده اعلام دارد. کارگرانی که به من علاقه داشتند مخفیانه با من ملاقات کردند که چه کنند. قرار گذاشتیم که بدون مقاومت در جلسه حاضر شویم و رای دهیم و برای اینکه اعلان وابستگی به حزب توده با اشکال مواجه شود ۵ نفر کارگر بی سواد را انتخاب کنیم و تا آن‌ها هم بلافاصله یک خدمتکار تریاکی، که مامور تهیه چای بود به ریاست خود انتخاب کنند انتخابات بدون اینکه توده‌های ما متوجه برنامه ریزی ما شوند با نوشتن نام کارگران روی ورقه رای شروع شد. چند کارگر باسواد مامور شدند که در نوشتن رای به کارگران بیسواد کمک کنند آراء نوشته شد و در داخل یک سطل ریخته شد و بلافاصله خواندن آراء شروع شد.»

منبع: علی اصغر سعیدی، تکنوکراسی و سیاستگذاری اقتصادی در ایران به روایت رضا نیازمند، تهران، انتشارات لوح فکر، ۱۳۹۷، صص ۵۱-۵۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/49878/کارگری-مشکلات-توده-حزب>